

Úrnapja

Régen ez volt a legnagyobb ünnep Budaörsön – tartják ma is az idősebbek.

Eredetileg a pünkösdöt követő második hét csütörtökén ünnepelték, de az életmód változásával vasárnapra tevődött át az Úr testének és vérének napja.

Meinczinger Terike néni nagy szeretettel mesélt a régi és a ma újra éledő szokásokról:

– A virággyűjtést Szentháromság vasárnapján kezdtük kora hajnalban. 3-4 órakor. Stráfkocsival még Herceghalomig is elmentünk. Segített az egész rokonság. A szirmokat, búzavirágfejeket a borospincénkben kiterítve tároltuk. Hogy elég legyen, 30 kosárral gyűjtöttünk. A mamám a virág-szedőket kávéval, kaláccsal megvendégelte. Úrnapja hajnalán a férfiak az út két oldalán zöld gallyakat erősítettek a földbe. Sokan a sátrak elkészítésénél szorgoskodtak. Kislány koromban kevés motívumot alkalmaztak. Akkoriban színes csíkokat hintettek hosszú felületen, ez gyönyörűen mutatott, valóban mint egy szőnyeg.

A négy sátor – benne az oltár – a négy égtájat jelenti, a kereszténység elterjedését az egész világon. Az első sátor régen – a Wendler család. Az idén 170 darab koszorút kötöttünk. Szeretik emlékebe eltenni az emberek. Régen úgy tartották, hogy padlásra téve megvéd az égháború ellen.

Aki az idei virágszőnyeget vegignezte, az elgyönyörködhetett a motívumok változatosságában. Szépen kirajzolódott a kehely, a liliom, a szőlőfürt. Sárkányölő Szent György képe, a nyitott könyv, az A- jel, a honfoglalás dátuma és sok más felirat.

A körmenetet a Mindszenty József Katolikus Iskola tanulói és tanárai nyitották ünnepélyes egyenruhában. Őket követték Susanna Berger a régihez hasonló Mária-lány-ruhás leánykái, a Lyra Dalkör tagjai hagyományos öltözetben, majd a ministránsok, a baldachin alatt a tisztelendő atya az Oltáriszentséggel, végül a budaörsi hívők.

Steinhauser